

alene, kan dog ikke være Meningen. Men det er Noget, som maaskee kan rettes til Bdie Behandling, thi det er mig idetmindste ikke ganske klart, hvorledes den ærede Rigsdagsmand har opfattet det. Jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa, at den ærede Forslagsstiller har stillet Sagen paa et Standpunkt, som han selv tidligere har erklæret for ikke at være rigtigt. Ved denne Sags første Behandling blev det nemlig af Forslagsstilleren fremhævet, at de Bestemmelser, som Regjeringsens Udcast indeholder om Underviisningen i Haverne, formeentlig ikke rettelig vare bragte ind i nærværende Sag. Nu er det vel ganske vist, at nærværende Lov ikke indbefatter Alt, hvad der kan gøres for Gartneres Underviisning, da den alene skal angaae Statshaverne, og der med Hensyn til disse ikke behøves og ikke bør optages andre end saadanne Bestemmelser, som ere uundgaeligt fornødne til at fastsætte Vilkaarene for vedkommende Gartnere ved Statshaverne, og derunder til at sikke sig deres Bistand ved den gartneriske Underviisning, men ikke for at ordne denne. Med dette for Øie, har Udvalget foreslaaet Forandringer i Regjeringsens Udcast, for at holde det med Hensyn til Underviisningen paa det rette Standpunkt; men den ærede Rigsdagsmand har villet optage i nærværende Lovforslag Summen til Understøttelse for fattige Elever, til Belønning og Reiseunderstøttelse for Gartnere og flere saadanne Punkter, som ikke høre hjemme i en Lov om Statshaverne, men snarere i en Lov om Organisation af den gartneriske Underviisning, en Gjenstand, jeg forøvrigt troer man bør overlade til Ministeriet videre at fremme ved Ordningen af anden dermed beslægtet Underviisning, f. Ex. landøkonomisk Underviisning. Det er Noget, som bedre findes sin Ordning enten ved særlig Bevilling igjennem Finantsloven, eller ved andre særlige Bestemmelser; men i nærværende Lovudcast at træffe Bestemmelser i videre Udstrækning, end Udvalget har foreslaaet, anseer jeg ikke for rigtigt.

Tscherning: Der er indløbet en Trykfeil i mit Ændringsforslag, idet der staaer „disse Gartnere“ istedetfor „dises Gartnere“, men Ordføreren har ikke misforstaaet det, saa

det gjør ikke Noget til Sagen. Der maa være indløbet en Misforstaaelse, naar den ærede Ordfører har troet, at jeg vilde beholde Frugttræhaven. Frugttræhaven har jeg forstaaet var indbefattet under Driverierne og Frugthaverne i § 2, og den kaldt altsaa bort af sig selv ved de Ændringsforslag, jeg havde stillet, ellers vil jeg forbeholde mig til sidste Læsning at foreslaae, at den gaaer ud. Den er af alle forskjellige Haver den, der forekommer mig mindst at burde bibeholdes. Vi have i 80 Aar, — jeg troer, det er 80 Aar — vundet at udbrede gode Frugttræer ved Hjælp af den Have; men der vil ikke i Fremtiden vindes Mere ved at lade den bestaae, end der er vundet tidligere. Naar man ophæver den, og lader Frugttræplantningen gaae sin naturlige Gang, vil det gaae, som det er gaaet i de Provindser, hvorhen der ikke er kommet et eneste Træ fra denne Have, og som dog have den fineste og bedste Frugt af den, der bringes til Torvs her i Kjøbenhavn. Jo nærmere vi komme til denne Have, des mindre gode Frugttræer finde vi, og omkring den findes i Bondens Have næsten ikke et eneste Frugttræ, fordi de bestæftige sig med andre Ting. I sjerne Provindser, paa nogle Der, og især i Slesvig, paa Østkysten af Slesvig og Holsteen finde vi overmaade gode Frugttræer, og man har vist der ikke hentet et eneste Træ fra Haven. Men nu vil man for Fremtiden give Pomologien en større Betydning, og derfor skal der ansættes en Pomolog til at undersøge, hvilke Slags der passe bedst for vort Klima og vor Smag. Det er altsaa virkelig kun en Plads til at holde en Gartner paa. Komme vi først bort fra Landskabsgartneriet, da komme vi ogsaa bort fra de øvrige Sager. Saa længe som vi lade det beroe ved Indstillinger fra bestemte Autoriteter, der skulle afgjøre vor Bestemmelse, bliver det ved det Bestaaende, men det forekommer mig, at det er langt bedre, at vi holde os til det, der ligger i Sagens Natur. Naar denne Have i den lange Række af Aar, den har været i Virksomhed, har udrettet saa overordentligt Lidet, hvori skulde da det Haab ligge, at den skulde udvikle sig paa en heldig Maade? (Hør!) Dg mod den Udtalelse, som vi have hørt her, kan